

Za našo deco.

Lov na klokane.

Dalje.

Klokane lovi zdaj Miha, toda vsak mu jo popiha, da samo za njim gleda, kar mu po volji ni, seveda!

Miha spet zvijačo ve, klokavno kožo kupit gre. Zdaj na lov se z njo poda, upa, da sreča se mu nasmejlja.

Klokan tam po polju hodi: samica je, mladiča vodi. Ta v materino torbo zgine, ko Miha ga za noge prime.

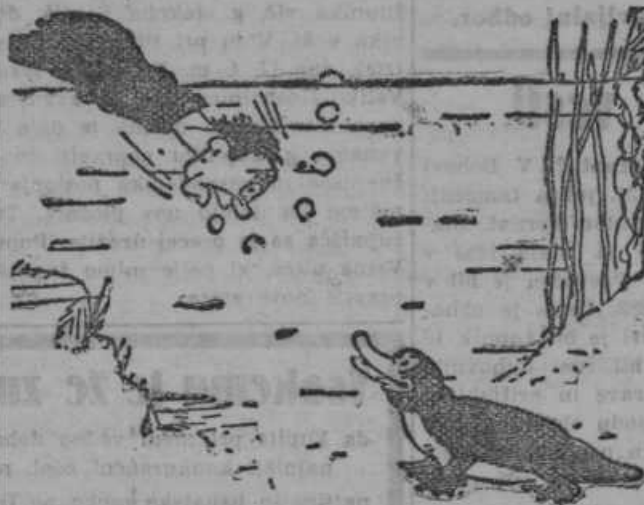
Starka Miho po nosu šine, da ga lovska želja mine.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj „Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

Od udarca tu zdihuje, klokan se mu posmehuje.

Strašno glava ga boli, zato v vodi jo hladi. Kljunač zagleda Mihov nos in rad bi si dobil kak kos.

Hap! Povsem bi ga odgriznil, da ni Miha brž se dvignil.

Osel tu mu zdravi rano, pa je spet vse poravnano.

Sirite „Slov. gospodarja“!

Prednost prve ujete ribe.

Pri ribičih severno-ameriških jezer obstaja nepisana postava, da mora ribič taisti dan kot prvo ujeto ribo speči in ne skuhati.

Čuden izraz sožalja.

Na otoku Tibo Moon (Južno morje) je umrl pred kratkim tamonjši poglavar. V znak sožalja si je odsekalo ob tej priliki 10 domačinov mazinec na roki.

Sultanove sanje.

Sultanu se je sanjalo nekoč, da so mu izpadli vsi zobje. Takoj pokliče modrijana, naj mu razloži sanje.

»Oh, gospod in vladar!« reče vedeževalec, »tvoje sanje mi težijo srce, kajti vedi, Bog ti je odločil mnogo bridkosti in žalosti. Izpadli zobje pomenijo namreč v sanjah zgubo vseh sorodnikov. Pomrli ti bodo torej vsi sorodniki!«

Grozno se razjezi sultan in veli modrijanu odšteti sto udarcev s trstiko. Takoj pa si da poklicati drugega učenjaka, naj mu tudi ta razloži sanje.

»Slava Ti!« vzklikne drugi, »Bog ti je odločil veliko sreč, tebi in tvojim deželam. Kajti vsa ljudstva naj hvalijo Stvarnika, ker ti je v sanjah naznanil, da boš v blagor svojih ljudstev preživel vse svoje sorodnike!«

Dobrovoljno se nasmeje sultan in veli učenjaku naštetih sto čestkinov. Vsi navzoči gospodje dvorjanski pa se začudeni spogledajo ter šepetajo drug drugemu v uho:

»Saj ni drugi prav za prav nič drugega povedal, kakor prvi!«

Najmodrejši pa se oglasi in jih pouči:

»Seveda! Dandanes se lahko pove vse brez zamere, a ni se brigati za to, kaj se pove, ampak paziti je na to, kako se pove.«

»Dati je boljše, kot vzeti!« je vzkliknil nekdo, ko je dobil prav gorko zaušnico.